

Sygn. akt VI Gz 51/17

POSTANOWIENIE

Dnia 13 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Joanna Rusińska (spr.)

Sędziowie SO Jerzy P. Naworski

SO Małgorzata Bartczak - Sobierajska

po rozpoznaniu w dniu 13 kwietnia 2017r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w (...)

przeciwko A. J.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 29 września 2016r., sygn. akt V GC 468/13

postanawia

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zawiesić rygor natychmiastowej wykonalności nadany wyrokowi zaocznemu Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 9 grudnia 2013 r., sygn. akt V GC 468/13.

Małgorzata Bartczak-Sobierajska Joanna Rusińska Jerzy P. Naworski

V Gz 51/17

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Toruniu oddalił wniosek pozwanej o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności nadanego wyrokowi zaocznemu Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 9 grudnia 2013 r., sygn. akt V GC 468/13. Z uzasadnienia orzeczenia Sądu I instancji wynika, że nie podzielił on stanowiska pozwanej, iż wyrok zaoczny został jej nieprawidłowo doręczony. Także okoliczności przytoczone w sprzeciwie nie wywołały wątpliwości tego Sądu, uzasadniających zawieszenie rygoru na podstawie art.346 § 1 k.p.c.

W zażaleniu pozwana wniosła o uchylenie postanowienia Sądu Rejonowego i zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego, zarzucając naruszenie art.346 § 1 k.p.c., polegające na jego niezastosowaniu.

W odpowiedzi na zażalenie powód wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów za instancję odwoławczą.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione.

Zdaniem Sądu II instancji, słusznie podnosi skarżąca, że wykazała, iż jej niestawiennictwo na rozprawie, na której został wydany wyrok zaoczny było niezawinione, gdyż zawiadomienie o terminie rozprawy nie zostało doręczone pozwanej do aresztu śledczego, w którym wówczas przebywała. Taka sytuacja stanowi o naruszeniu przez Sąd Rejonowy art. 137 § 2 k.p.c., czemu Sąd odwoławczy dał wyraz w postanowieniu w sprawie sygn.VI Gz 50/17.

Wbrew stanowisku Sądu I instancji, w świetle załączonego do sprzeciwu odpisu wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 20 grudnia 2012 r. sygn. akt I C 1346/11, dotyczącego tych samych stron, istnieją pewne wątpliwości, co do zasadności wyroku zaocznego z uwagi na podniesiony w sprzeciwie zarzut powagi rzeczy osądzonej (art.199 § 1 pkt 2 k.p.c.). Taki zarzut wymaga oceny Sądu Rejonowego i wydania odrębnego postanowienia na podstawie art.222 k.p.c., a Sąd odwoławczy nie jest władny, aby o tym stanowczo przesądzać przy rozstrzygnięciu przedmiotowego zażalenia. W tym kontekście należy zaznaczyć, że uzasadnienie zaskarżonego postanowienia nie zawiera argumentów dla poddania w wątpliwość zarzutu z art.199 § 1 pkt 2 k.p.c., zaś powód w odpowiedzi na zażalenie ogranicza się tylko do stwierdzenia, że „podziela pogląd Sądu Rejonowego, iż okoliczności przedstawione w sprzeciwie nie wywołują wątpliwości, co do zasadności wyroku zaocznego.

Z tych względów, na podstawie art.346 § 1 k.p.c. wniosek pozwanej o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności należało uznać za uzasadniony, uwzględniając tym samym jej zażalenie, na podstawie art.386 § 1 k.p.c. w zw. z art.397 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego rozstrzygnie Sąd Rejonowy w orzeczeniu kończącym sprawę (art.108 § 1 k.p.c.).

Małgorzata Bartczak-Sobierajska Joanna Rusińska Jerzy P. Naworski

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)